

komme med andre praktisk gennemførlige Forslag og siger, at de Udregninger, som er foretagne, støtter den Opfattelse, at Ligningsgrundlaget vil kunne anvendes, uden at der derved begaas alt for stor Uretfærdighed; endelig tilføjer det, at foretagne Stikprøver ikke afgiver holdbare Bøviser for Ligningsgrundlagets Uanvendelighed. Andre praktisk gennemførlige Forslag — ja, dem savner man jo. Et æret Medlem henviser ganske vist til Hartkornet, men da vi i Foraaret foreslog Hartkornet, blev der fra mange Sider med Rette erklæret, at dette for Tiden ingenlunde var noget heldigt Grundlag; og at det var i høj Grad ønskeligt at vende sig til Jordværdien.

Det ærede 3die Medlem for 8de Kredse mente, at der ved Anvendelsen af Jordværdien vilde begaas en stor Uretfærdighed mod Jylland. Men hvis det ærede Medlem vil se paa den foretagne Opgørelse, som viser, hvor meget Høsten i 1916 andrager pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, saa vil han finde gennemsnitlig 930 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi i hele Landet og 930 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi i Jylland. Altsaa, netop det for hele Landet gennemsnitlige er ogsaa Gennemsnittet for Jylland, og hvis man gennemgaar Amt for Amt, vil man se, at det gennemsnitlige Resultat ikke afviger stærkt, og at de Amter, som viger stærkest ud, er Københavns Amt og Frederiksborg Amt, hvor særlige Bebyggelsesværdier spiller ind. En Gennemsnitsretfærdighed kan jo imidlertid indeholde store Uretfærdigheder overfor den enkelte, det er jeg ganske klar over, men man kan altsaa ikke med de Tal, som foreligger, paavise, at der begaas nogen Uret mod Jylland, thi Gennemsnittet for Jylland er det samme som Gennemsnittet for hele Landet. Og for at afbøde Ubilligheder mod de enkelte er der netop indsat Bestemmelser i Lovforslaget om Undtagelser, og disse vil jo ganske særligt komme de magre Egne og de Egne, hvor Høstvilkaarene har været ringe, til gode — det vil altsaa sige visse Dele af Jylland og visse Dele af Øerne, hvor Regnen har været særlig sparsom. Endelig vil jeg bede ærede Medlemmer se paa de to sidste Kolonner i den Tabel, der findes i Bilagene til Lovforslaget, og som omhandler Høstudbyttet i 1916 pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. I den sidste Kolonne findes en Opgørelse over den samlede Høst i Kornenheder med Erdrag af Eng — det vil altsaa sige, at Hø og Roer m. v. er omsatte til Kornenheder efter de en Gang fast-

slaaede Regler —, og man vil da finde, at Jylland har 25,1 hkg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, medens hele Landet kun har 22,3, idet Sjælland kun har 19,4. Jyllands Høst ÷ Kornet er altsaa, omsat i Kornenheder, saa meget rigeligere, at Jylland, naar den fordeles pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, viser sig at være i Besiddelse af større Høstudbytte pr. 1,000 Kr.s Jordværdi end det øvrige Land. Det Grundlag, som det staaende Landbrugsudvalg, der jo omfatter Mænd fra alle Dele indenfor Landbruget, og derefter Folketinget enstemmigt har sluttet sig til, vil der derfor neppe være nogen Mulighed for at forandre, og et andet praktisk Grundlag vil sikkert ingen kunne sætte i Stedet.

Men indenfor selve dette Grundlag har der været rejst Kritik mod det, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) kaldte et Par mørke Pletter, nemlig de Skel, som ved et Par Bestemmelser er satte ved henholdsvis 40,000 og 15,000 Kr.s Jordværdi. Det ærede Medlem sagde flere Gange: Lad være med at sætte Skel mellem Landmændene! Hertil vil jeg bemærke, at det er ikke Lovforslaget, som sætter Skel mellem Landmændene, thi der er et Skel. Der er store Landmænd, og der er smaa Landmænd. Jorden er saaledes fordelt i Danmark, at nogle har lidt og andre har meget. Der er et Skel, og dette Skel kan intet Lovforslag af denne Art for Øjeblikket fjerne. I det Øjeblik man maa indrømme, at der er baade store og smaa Landmænd, er man ogsaa forpligtet til at se paa, hvorledes Vilkaarene er for de store og for de smaa Landmænd, og saa træffe Lovgivningsbestemmelser derefter. Den fuldkomne Lighed i Bestemmelser giver ingenlunde altid den højeste Retfærdighed. Det ærede Medlem kender maaske en fransk Udtalelse om den absolutte Lighed for Loven, der faar sit Udtryk ved, at Loven i lige Grad forbyder de rige og de fattige at lægge sig til at sove under Seine-Broerne. Det er ganske rigtigt, dette er forbudt baade de rige og de fattige, og der er altsaa Lighed i det ydre, men det er ikke en Bestemmelse, som afskærer *de rige* fra at faa Husly under Seine-Broerne. Paa samme Maade vilde det være uretfærdigt, hvis man ikke her tog Hensyn til Forholdenes Forskellighed — og det er det, som dette Lovforslag gør. Lovforslaget siger — og alle ærede Medlemmer anerkender, at dette er rigtigt, idet alle ærede Medlemmer siger det samme —, at det Landbrug, som det gælder om i den kommende Tid at støtte ved